

презрѣніе, о, челоѣци дѣшвы, и ничтожны, вый робы на блудство-
то и отъ туй скотомы, които сичко небрежите освѣнь безплодно-
то наслажденіе на чувствата, вый вѣрвате че на жалката земя ед-
накво накне и мртгть и дафната. Не! само мждрецть умѣ да
чувствува наслажденіе отъ добриньтъ, само намъ е предназначено
истинното сладострастіе, на което умътъ, душата, плодовитыйтъ о-
нынъ и предусмотрителността, науката и фантазіята служатъ като
рѣкы за да увеличатъ съ съвѣкушното си дѣйствіе океана на сла-
дострастіето на чувствата

Иона!»

Едвамъ изговори Арбакъ послѣдната дума, която имаше връху
него вѣлшебна сила, тосъ часъ мыслить му са вдахж въ едно
дѣлоко, твърдо и серіозно размыслие; той стоеше неподвиженъ
не отведе очи отъ земята, двѣ едва подирь друга усмихкы блѣс-
вяхъ на лицето му и мигновенно исчезяхъ, послѣ той остави въ-
стото на ношното «и бѣніе; и като отиваше на спокойныя си о-
дѣрь да легне премьжора!

«Ако смъртъта ми е толкози близка, да кажъ поне че исти-
тина съмъ живѣлъ. Иона ще бжде мой!

Характертъ на Арбака бѣше толкози разнообразенъ и тъменъ,
что нито собственыйтъ неговъ умъ можеше да го изслѣдува. По-
томъкъ на династія която бѣ изгубила куронната, изгнавъ пзъ оте-
чеството испадяжло отъ древието си величіе, той бѣ напоенъ съ гор-
чевина, която извира отъ унижена гордость, която кжса утробата и на
най тѣрпѣливьтъ челоѣци когато бывать лишены отъ отечествениѣ
слава и блѣснжты въ униженъ животъ и когато осѣщатъ че и про-
исхожденіето и дарованіята имъ гы правжтъ достойны за по высо-
ко положеніе. Който са мжци отъ таквози чувство той е врагъ на
благотвореніята, той е въ война съ челоѣческія родъ. Сичкытъ тѣ-
зи мжки осѣщаше Арбакъ освѣнь сырмашеството което почти съ-
когы гы съдружава въ свѣта. Той имаше богатства колкото и най
богатыйтъ римскій патрицій, богатства безчисленны, чрезъ които той
можаше да насыти сичкытъ похоти на душата си освѣнь тѣзи на
славолюбіето. Като обикаляше отъ едно мѣсто на друго и ввредъ
срѣщаше величіето на Римъ, сже повече са вкореняваше въ него
страстьта къмъ наслажденіята какъто и ненавистьта къмъ челоѣци-
тъ. Ограниченъ въ една безвредѣлна тъмница, той можаше поне да
я пѣлни отъ служителя на похотитъ си; безсиленъ да я избѣгне,
той са занимаваше усърдно да я преобърне въ великолѣпнѣтъ палатъ.
Египтянцтъ отъ незапомнены времена бѣхъ предадени на наследде-